

Haberler > Yazarlar > Mehmet Y. YILMAZ > Antalya, niye Macau olamadı?

Mehmet Y. Yılmaz

Antalya, niye Macau olamadı?

2 Haziran 2017

STEVE Wynn, bir kumarbazın oğlu olarak doğdu, hukuk okudu ve Las Vegas'ı bir "kumar kenti" olmaktan çıkarıp "tatil, alışveriş, eğlence ve oyun kentine" dönüştüren insan olarak tanınıyor.

Hatırlarsınız, bir dönem Türkiye'de de kumar serbestti.

Yönetmeyi başaramadığımız her işi yasaklamaya eğilimli olduğumuz da gerçek.

Kumarhaneler işini de doğru dürüst yönetemediğimiz için, yasaklama yolunu seçtik.

"Kumar yüzünden yuvalar yıkılıyor" nutukları atmak da popülist politikacıların bu işten kendilerine çıkardıkları kazanç olmuştu.

Sözü uzatmayayım, **Steve Wynn**, rahmetli **Turgut Özal** döneminde, Türkiye'nin Akdeniz kıyılarında bir bölgede kumarhane ve eğlence tesisleri yapmaya niyetlenmiş.

Projeler hazırlanmış, kumar oynatmanın hukuki altyapısı için çalışmalar sürdürülmüş.

Uzun çalışmaların sonunda **Wynn** şu kararı vermiş: “**Türkiye’ye yatırım yapmayacağım, çünkü bu ülkede hukuk sistemi işlemiyor. Kanunların sık sık değiştiği, kanunların uygulanmadığı yerde insan namusuyla para kazanamaz.**”

Wynn, böyle söyledikten sonra yatırımlarını Hong Kong’a yakın **Macau Adası’na** taşımaya karar vermiş.

Bugün Macau, otelleri, eğlence merkezleri, alışveriş olanakları ve kumarhaneleriyle **Uzakdoğu’nun en büyük turizm merkezine** dönüşmüş bulunuyor.

Bu hikâyeyi, **Güngör Uras’ın “Sanayileşecektik. Büyüyecektik. Ne oldu bize?”** isimli yeni yayınlanan kitabında okudum. (Doğan Kitap)

O günden bugüne değişen pek bir şey yok.

Hukuk ve adalet hâlâ bu ülkenin en büyük sorunu ve sizleri karamsarlığa sürüklemek istemem ama bana öyle geliyor ki bu artık asla çözemeyeceğimiz bir soruna da dönüşüyor.

Güngör Uras, şöyle diyor: “Kanunların sık sık değiştiği, kanunların uygulanmadığı, hukuk sisteminin işlemediği, kişiye özel uygulamaların olağan hale geldiği ülkede, kanuna uyan, namuslu insanların iş yapması imkânsızdır. Namuslu işadami, rakipleri karşısında yaşayamaz.”

Türkiye’nin, kapitalizmin dünyadaki yükseliş dönemlerinde kabuğunu kırmaya çok yaklaşmış, oradan yüz geri dönmemesinin nedeni de öncelikle budur.

Hep sözü ediliyor, İstanbul dünya finans merkezi olacak diye.

Geçenlerde yine yazmıştım, İstanbul, Dünya Finans Merkezleri Endeksi’nde her yıl geriye giderken, nasıl olup da finans merkezi olacak diye.

O endekste İstanbul’un her araştırmada bir-iki basamak geriye gitmesinin en önemli iki nedeninden birisi **doğru işleyen hukuk düzeninin olmaması**, diğeri ise **öngörülebilir ve şeffaf bir vergi rejimine sahip olmaması**.

Onun için finans merkezi denilince, yüksek makamlardakilerden tutun da sıradan vatandaşa kadar hepimizin aklına sadece “**yap-sat konut işi**” geliyor.

Güngör Uras’ın kitabını, iktisat konularında uzmanlığı olmayanlar da rahatça okuyabilir, son derece eğlenceli, açık ve kolay anlaşılır bir üslupla yazılmış çünkü. Neden orta gelir tuzağından bir türlü çıkamadığımızı gayet iyi anlatıyor.

ÖRGÜT ÜYESİ OLMAMAKLA BİRLİKTE!

HAYATI demokratik hakları aramak ve savunmakla geçmiş gazetecilerin bile hapse atılmalarını sağlayan bir gerekçe bu: “**Örgüt üyesi olmamak ve örgüt adına suç işlememekle birlikte, hareketleriyle örgütün çıkarlarına hizmet etmek**”!

O konuyu yine tartışacağız ama bence de “örgüt üyesi olmamakla birlikte, örgütün çıkarlarına hizmet

edenler var.

Mesela, gazetecileri yazdıkları haberler ve yorumlar nedeniyle tutuklayanlar. Bunlar, hareketleriyle örgütün yurtdışındaki çıkarlarına hizmet ediyorlar.

Mesela, örgütün siyasi ayağının ortaya çıkarılması çabalarını engelleyenler. Bunlar, bu hareketleriyle örgütün, Türkiye’de varlığını sürdürmesini ve henüz ortaya çıkmamış mensuplarının cesaretlenip morallenmesini sağlıyorlar.

Mesela, kendine gazeteci süsü vermiş troller. Bunlar, önlerine gelen herkese iftira atarak, aslında FETÖ’nün en güçlü olduğu dönemde yapmak istediklerini gerçekleştirmeye yol açıyorlar.

Mesela, Ergenekon, Balyoz, askeri casusluk, şike gibi “kumpas” davalarında ileri sürülen iddiaları gerçekmiş gibi hâlâ tekrarlayanlar. Bunlar da örgüt üyesi olmamakla birlikte, örgütün kurduğu kumpasları meşrulaştırıyorlar.

Ama bunlara dava filan açılmıyor. Neden dersiniz? **Kripto FETÖ’cüler** dört bir yanımızı sardığı için mi?

GAZETECİLİK SUÇ DEĞİLDİR

AVRUPA İnsan Hakları Mahkemesi, içtüzüğünü değiştirdi. **Bundan sonra basın özgürlüğü ve gazeteciler ile ilgili başvurular, öncelikli olarak işleme konulacak.**

Bugüne kadar sadece davacıların yaşamları ve sağlıkları söz konusu olduğunda yapılan başvurular öncelikle ele alınıyordu.

Basın özgürlüğü, AİHM tarafından Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin temel haklar olarak tanımladığı haklardan biri, ifade özgürlüğü ile ilgili görüldüğü için önem taşıyor.

Ve bu tür başvurular Rusya, Azerbaycan gibi ülkelerin yanı sıra Türkiye’den de hızla artıyor.

Türkiye ile ilgili başvurular, AİHM gündemindeki başvuruların yüzde 25’ini oluşturuyor.

Her dört dosyadan birinde davalı Türkiye.

Bu iyi bir tablo değil. Bunca yıllık demokrasi deneyimimizden sonra geldiğimiz yer, adil ve hukuka uygun işlemeyen bir adalet sistemi yüzünden burası oldu.

Niyet okumayla yaratılan suçlar, delilsiz mahkûmiyetler, gereksiz tutuklamalar bugün adalet sistemimizin düşünce özgürlüğü ile ilgili en büyük sorununu oluşturuyor.

İşin aslına bakılırsa bizim mahkemelerimizde görev yapan hâkimler ve savcılar da AİHM içtihatlarını gayet iyi biliyorlar.

Ama yine de bu tür tutuklamalar ve mahkûmiyetlerin arkası kesilmiyor. Özellikle de tutuklamaların!

Tutukluluk, mahkûmiyetle bitmeyeceği ya da AİHM’den döneceği kesin olan davalar için bir tür peşin cezalandırma olarak kullanılıyor.

Bunun da biteceği bir nokta vardı, işte o noktaya geldik.

Not: Yurtdışında bir toplantıya katılacağım için yarın yazamayacağım. Salı günü yine bu köşede buluşacağız.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#) [Twitter](#) [RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş